

XV. kötet

Budapest, 1900. február 18-án.

7. szám.

Szellemeskedés.

Mátrás (látogatóban a Fodor családnál). Micsoda új divatu ruha ez, Jolán nagysám? Hiszen csupa fodor!
Jolán Igen, a mi családunk is csupa *Fodor*!

Hamis bók.

Vidéki nagybácsi (öcsésénél ebéden). Jaj be aranyos kis feleséged van, Sanyi! Hogy adnék neki egy pusztit, a miért ily pompás ebédet főzött!

Házigazda. Elsietted a dolgot, bácsi, mert ma az új szakácsné főzött.

Alkonyatkor.

Biborfelhők szállnak az égbolton,
 A falombon piros sugár ragyog;
 Mintha aranyeső hullna közé,
 Csillognak a játszadozó habok.
 Mily dicső kép! ilyet álmodozva
 Csak lánglélek képzelete fest;
 Azért mégis látjuk, nő az árnyék,
 Érzi szívünk: közeleg az est.

Ha az élet is este felé jár,
 Tündökölhet az ég fejünk felett,
 Övezhet fény, pompa vagy dicsőség,
 Lehet utunk virágokkal lepelt:
 Sejtelmes bú reszket át lelkünkön,
 Gondolatunk sír éjébe vesz,
 Szempillánkról könnyesepp gördül alá —
 Érezzük: nem soká este lesz.

Nagy Endre.

Utóhatás.

A. Jenő, olyan levert vagy ma! Honnét ez a felhő a homlokodon?

B. Honnét? Hát még a tegnapi ködtől!

Az új bűnvádi eljárás életbe lépése óta a görcsös-bagolyi szolgabíróságnak az első nevezetes előnyomozati ügyét az a malaczlopási eset képezte, melyet az ottani uradalom kárára az enyves kezéről ismeretes Keserű Miska követett el.

A feljelentést Keserű Miska ellen a magánvád megtételére jogosított uradalom ügyésze: dr. Nyúzó Bertalan tette meg a szolgabíróságnál, a hová hamarosan megidéztek a lopás elkövetésével gyanúsított Keserűt és a káros uradalom ügyészét, dr. Nyúzó ügyvéd urat is.

A megidézett felek a főbíró magas színe előtt épen akkor jelentkeztek, midőn annak irodájába betoppant a megyei alispán, a kinek valami hivatalos dolga akadt Görcsös-Bagolyon.

A főszolgabíró a kölcsönös üdvözlések után meginvitálta ebédre az alispánt és hogy jobban elbeszélgesse nek, dr. Nyúzó Bertalant is, miközben a főbíró a szobában ácsorgó Keserű Miska terheltet kiküldte onnan azzal az utasítással, hogy a folyosón várakozzék, még hívni fogják.

Keserű Miska aztán várakozó állást foglalt el a folyosón, a hová nemsokára kijött a főbíró, a ki az ott posztoló huszárjának azt az utasítást adta, hogy szaladjon a lakására, mondja meg otthon önnagyságának, hogy jó ebéd legyen, mert a nagyságos alispánt, meg a tekintetes prókátor urat meghívta ebédre.

Alig nyargalt el a huszár az izenettel, midőn Keserű Miska terheltnek arcán egy ravasz mosoly villant fel, aztán hazament, otthon elővette rejtkehelyéből a lopott malaczt s aztán a feleségének meghagyta, hogy vigye el azt a malaczt a főbíróné nagyságához s mondja neki, hogy azt a nagyságos főbíró küldi az ebédhez. Keserű aztán, mint a ki legjobban végezte dolgát, visszasietett a szolgabírói hivatal folyosójára és ott nagy egykedvűséggel várakozott sorsára.

A főbíróné önnagysága épen azon tünődött, hogy mi esoda jó pecsenyét kellene készíttetni, midőn bejött hozzá Keserű Miska felesége a malaczczal és az izenettel.

A főbíróné szentül meg volt győződve arról, hogy a malaczt csakugyan a férje küldi, azért gyanutlanul átvette, leölette és megsüttette jó ropogósra.

Az uraknak délben nagyon ízlett a ropogósra sült malaczpecsenye.

Ebéd után az urak ismét a hivatalba mentek, mert az új eljárás miatt ott egy kis dolog akadt, aztán a Keserű-féle előnyomozati ügy is délutánra maradt s előrelátható volt, hogy ebben az ügyben esetleg szemlét, vagy házkutatást is kell teljesíteni.

A hivatalos helyiség folyosóján a malaczlopással terhelt Keserű Miska már várakozott az urakra.

Mikor a Keserű-féle malaczlopási ügyre került a sor, Keserűt behívták, a ki brevi manu beismerte, hogy ő követte el a malaczlopást.

— És hová tette kend a lopott malaczt? — faggatá őt a főbíró.

— Hát megevődött, — szólt rendithetetlen nyugalommal a terhelt.

— És ki által evődött meg? — kérdé most emeltebb hangon, gúnyosan a főbíró.

Mire Keserű Miska egy oktávval magasabb hangon így vágott vissza:

— Hát az orgazdák által.

A főbíró most már türelmetlen hangon förmedt a terheltre:

— Azt tudjuk jól, hogy az orgazdák azok, a kik a lopott jószágot elfogyasztják. De hát a nevéen nevezze meg kend azokat az orgazdákat, a kik a kend által lopott malaczt megették.

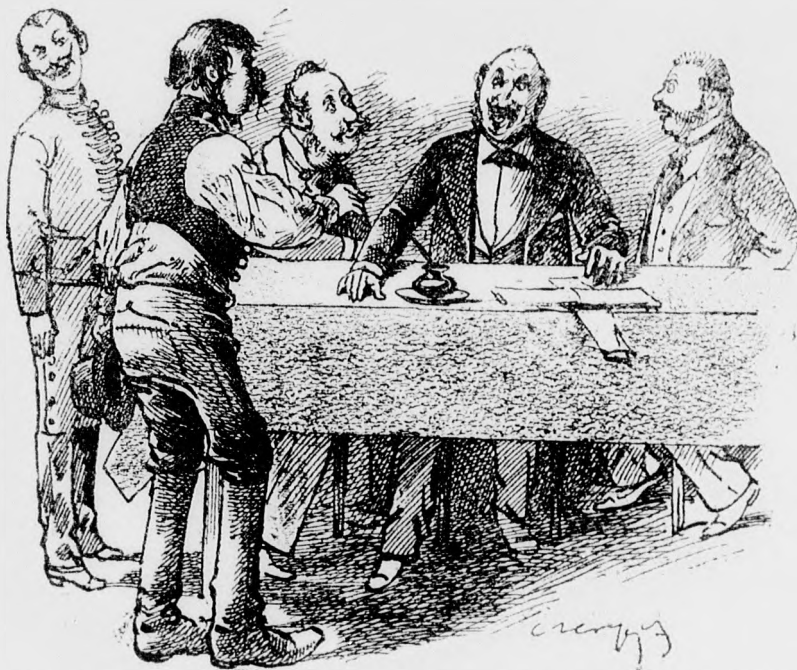
Keserű Miska végignézett a nagyságos társaságon, aztán az akasztófa-

humor jóleső érzetével így szólt: — Hát a nagyságos urak ették meg ma a főszolgabíró úrnál.

A nagyságos urak összenéztek, aztán suttogtak valamit és Keserű Miskát kiküldték, hogy várakozzék odakinn.

Nemsokára behívták és tudatták vele, hogy dr. Nyúzó fiskális úr hajlandó a magánvadat visszavonni a kárkövetelési igényéről és az ügyvédi költségekről lemondani, a főszolgabíró pedig a nyomozó eljárást beszünteti abban az esetben, ha Keserű megígéri, hogy az esetről nem szól senkinek, hanem hallgatni fog róla, mert ez hivatalos titok. Keserű aztán megígérte, hogy nem szól senkinek, meg is tartotta ígéretét, mert ez esetről hallgatott mindaddig, csak nekem mondta el, de előbb megígértette velem, hogy én sem szólok senkinek; én ezt neki meg is ígértem, erről az esetről nem is szóltam senkinek, csak megírtam, mint tetszik látni, s reménylem hogy az olvasóim is hallgatni fognak róla, mert hát tetszik tudni, — ez hivatalos titok.

Halifax.

Tilos névnap.

Szokásos volt a papnevelőben a növendékek névestéit megtartani. Gyula előestéje lévén, Rahói Gyulát vacsora után két markosabb társa lefűlevén, a tanulószoba magas ruhaszokrénye elé egy hosszú asztalt, s arra pedig két széket helyezvén, a többiek segédkezése mellett a ruhaszokrény tetejére ültették, s miután a széket és asztalt félretolták, a többiek éljenzései közt a szónok elmondta üdvözlő beszédét. A nagy zajra elősietett a tanulmányi felügyelő, a praefi, kinek közeledtére a sokaság kiki a maga helyére, a nyitott könyv mellé szétrebben, s a már csöndes tanteremben egyedül domine Rahói a

szokrény tetején. A praefi szó nélkül siet a rektorhoz, s az otthon levő elöljárókkal kész a konzilium, mely elé czítálgják Rahói uramat, a ki fogvaczogva vallja, hogy neki ma névestéje van.

— Hogy mer névestéje lenni?! — kiált egyik szórazottan, mire a rektor komolyságot erőszakolva közbeszól:

— Hiszen azért nem kell a szokrény tetejére mászni!
— Nem is mentem én, de föltettek.

A kihallgatás után nehéz volt a humoros tárgyban itélni, hogy a kecske is jóllakjék, a káposzta is megmaradjon. Végre is a tekintély okáért jött stentori hangon a végzés, hogy: «Kimondatik, hogy ezentul névesték nem tartandók, s ha a tilalom daczára is tartatnék, kiesapással sujtatik a szokrényre mászás.»

Fényképésznel.

75

Fényképész (átadja egy fiatal ügyvédnek a megrendelt fényképeket).

Ügyvéd (a képeket jó ideig nézegeti s kritizálja). Kérem, ezek a képek nem jók.

Fényképész, (ki különben elismert s jó hírnévnek örvend, önértetében sértve érzi magát). Szabad kérdenem, mi baja van a képeknek?

Ügyvéd. Nagy füleim vannak.

Fényképész. Azt magam is észrevettem, s ép azon gondolkozom, hogy jutott ön mégis diplomához?

Csak azért is!

Ástenemre mondom,
Most vagyok a ponton,
Hogy az életem
Semmivé tegyem.

Nem pisztolylövéssel,
Nem tán éles késsel;
Szerelem legyen
Gyilkos fegyverem.

Angyali szép Lenke,
Hanem rút a lelke;
S bár tiltja eszem,
Mégis elveszem.

Való.

Kívánsága szerint.

Festő. Nos, hogyan tetszik önnek ez a kép?

Kritikus. No, rosszabb is lehetne!

Festő. Mit mond? Rögtön vonja vissza szavát!

Kritikus. Szívesen; — hát nem lehetne rosszabb!

Mindig üzletember.

Franco. Gyerekek, játszunk tűzoltósdit. Én leszek a parancsnok.

Miska. Én a főszivattyús.

Bandi. Én alszivattyús akarok lenni.

Pali. Én leszek az előmászó.

Dolfi. Nű, én pedig leszek a biztosítási ügynök.

A háromféle név.

Takaródó után pityókos állapotban dülöngött haza a katona-banda kis trombitása. A véletlen úgy hozta magával, hogy a saját ezredbeli kapitányába botlott.

— Mi a neved? — rivallt rá a kapitány.

— Jelentem alásan: Muki, — nyögte a muzsikus.

— Micsoda Muki? — folytatta a kapitány.

— Pomuki.

— Micsoda Pomuki?

— Nepomuki.

— No jól van, — végezte a kapitány, a ki közben rá ismert a trombitásra.

— Holnap majd folytatjuk. A Mukiért kapsz egy napot, a Pomukiért két napot, a Nepomukiért pedig három napi dunklit.

Következtetés.

Gyermek (apjához). Mondd csak, apa, mit árulnak a zöldségpiacon?

Apa. Zöldséget, fiam.

Gyermek. Akkor, ugyebár, a zsidópiacon — zsidót árulnak?

Modern költő

Nem irok én többé verset,
Nem biz' én,
Nem szenvedek több keservet,
Nem biz' én.
Nyárspolgárrá leszek eztán,
Az utolsó rim is ez tán.
Ab' bizony.

Több papirozt nem fogyasztok,
Nem bizony,
Irva többé nem virrasztok,
Nem bizony.
Most már csak úgy leszek költő,
Ha egy úrra kell köszöntő,
Úgy bizony.

Hogyha majd az utcán láttok,
Úgy bizony,
Nem ismertek rám, pajtások,
Nem bizony.
Zebben óra, újjon gyűrű,
Lakkezipóm lesz szép gyönyörű.
Ab' bizony.

S mind e jóért mit kell tennem?
No bizony,
Egy gazdag lányt el kell vennem,
Úgy bizony!
Igaz bár, hogy nem szépecske,
De az a jó, hogy vényecske,
Ab' bizony.

Pajtásaim kérdik mégis,
Hogy bizony
Lesz még bennem kis poézis?
Lesz bizony!
Kérdésükre azt felelem:
Jó ám a tiltott szerelem,
Jó bizony!

Szép szerető, vén feleség
Lesz bizony,
Nagy hozomány a nyereség,
Úgy bizony.
Már én ennél megmaradok,
Szja, mert modern ember vagyok,
Ab' bizony!

Székely Dávid.

Tanár. Nézd csak, Juliska, egy virágot találtam, a melynek nincsen porodája . . .

Nő. De Kálmán, honnan is hullhatna rá most kora tavasszal por?!

Négyszem közt.

I. piktor. Hát hogy sikerült az idei tárlat?

II. piktor. Pompásan, minden képemet eladtam, még pedig úgy, hogy a képek is az enyimek maradnak.

I. piktor. Ne beszélj ilyen zöldeket!

II. piktor. Kétkeddel? Pedig úgy van, a hogy mondom s hogy ne kétkedjél soká, megmondom, a jövő apósom vette meg, illetve előlegezte nekem az összeget.

I. piktor. Ah, ha nékem is macenásom volna!!!

A mindenség.

A mindenség mosolyog ránk
Fényesen és hidegen,
Kelünk, hullunk, mint a csillag
Idegenben — idegen.

Nem érti meg más a fényünk,
Siratónk más nem akad,
Csak a kinek fénye voltunk,
S rá utánunk éj szakad.

Haan Béla.

Felköszöntő faluhelyen.

Ugaj községnek érdemes bírása Tatár József uram, az előljáróság megbízásából egy bikát vásárolt a fehérvári Dömötör-napi vásáron. Minthogy pedig a bikavásár jól ütött ki, az érdemes előljáróság nagy áldomást rendezett a bika és a bíró tiszteletére. Az áldomáson már emelkedett hangulat uralkodott, midőn a rektor poharat emelt és ékes felköszöntőt mondott a bírónak és a bikának, éltetve a bírót az emberi kor, a bikát pedig a bika-kor legszélsőbb határáig . . .

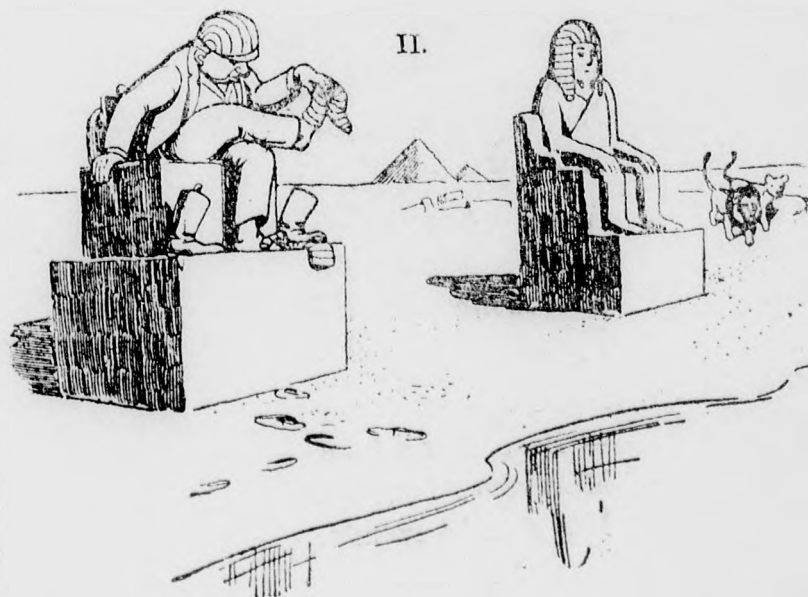
Valaki erre hangosan elnevette magát, mire a toasztozó rektor teljes indignációval így folytatta beszédjét:

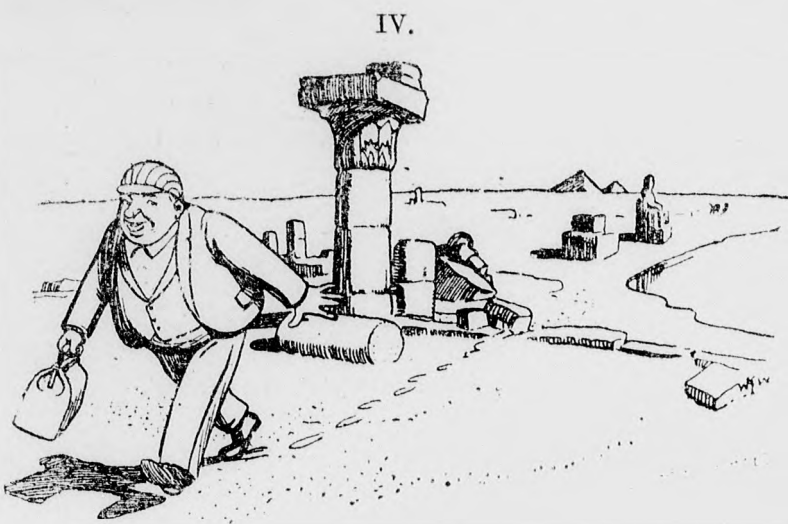
— Nincs ezen, uraim, mit röhögni, mert ha elgondoljuk, hogy a bíró és a bika közös érdeket szolgálnak, értvén a «közös» jelző alatt a községet, akkor nem zárkozhatunk el semmiféle nevető eszközzel az elől, hogy mindkettőnek szolgálati érdemei előtt meg ne hajoljunk, előttük kalapot és poharat ne emeljünk! . . .

Erre az ékes díkezióra aztán falrengető viharos «éljen»-nel feleltek az áldomásozók.

Az eleven Memnon-szobor,

vagy: a leleményes Afrika-utazó.

A tekintély mértéke.

— Mondja csak, Moldvay úr, miért jár ön most hosszú szárú cipővel az utcán, hisz' ezelőtt mindig csak rövid szárúval láttam?

— Azért, mert még mikor rövid szárút vittem magammal, addig köszönésemet is ritka ember fogadta; de mióta hosszú szárú cipővel megyek az utcán, azóta olyan ember is már előre köszön nekem, a ki régebben észre se akart venni.

Mindenkinek a magáé.

Megérkezett a farsang,
Van gondja a papának!
Örülnek már lányai
A táncznak, a bálnak.

A csillogó teremben,
Lenge ruháskába'
Kiki mennyi udvarlót
Ejt majd hatalmába!

Apának is jut szerep;
— Borsószik a háta —
Mint rém lebeg előtte
Már a szabó-számla.

Való.

Az okos egyháztanács.

A templom tornyát ujtván, a gombot és keresztet aranyozni kellett. Az egyháztanács összegyűl, de a derék terebesi svábok papja hirtelen közbe jött hivatalos dolog miatt csak dél felé érkezett meg. Ezalatt a már ott levő aranyozó költségeit sokallották s a kiküldött aranyozó távollétében folyt a tanácskozás. Végre is feláll a vitéz Hánzi s azt mondja:

— De hát nincs is mit okoskodni. Mire azt a sok költséget az ablakon kidobni? Gondolják meg, hogy itt az eső is esik, Tur-Terebes pedig nem teheti fedél alá a templom gombot és keresztet s ha esni fog, leviszi az aranyat, lemossa a gombról s vége a sok pénznek. Inkább befestem én a Venczli komámmal, az egy forintból kitellik s nem mossa le olyan hamar, mint az aranyat.

Ugy is határoztak.

Leleményes apa.

Egy községi jegyző gyermekei erdész nagybátyjuktól egy vadászkutyát kaptak játszótársul. A gyermekek labdázni szerettek volna új játszótársukkal, csak hogy Káró, mely eddigelé csak vadak után futkosott, semmi hajlandóságot sem mutatott arra, hogy a gummilabda után szaladjáljon. A gyermekek atyjának végre jó ötlete támadt; nyulat festett a gummilabdára s azóta Káró

a gyermekek nagy örömeire fáradhatatlanul futkos a labda után.

Megmagyarázta.

— Miért szokott kürtölni a csósz? —
kérde egyik paraszt a másiktól.

— Azért — felelte amaz, — hogy a
tolvajok idejekorán elszaladhassanak.

Őszinte férj.

«Mondja meg csak, — kérde a nő, —
De őszintén mondja:
Van-e eset, hogy a férfi
Szerelmem bolondja?»

Mosolyog a jó férj előbb,
Aztán ezt susogja:

«Ki megnősül — valamennyi —
Annak a bolondja!»

Farkass Károly.

Községházán.

Községbíró. Ne tagadj, Pista, már
tudatik, hogy a búzát te vitted el, mert
az uraság szolgálója rád vallott, hogy
kendőt ígértél neki, ha nem árul el.

Pista. A kendőt más valamiért ígér-
tem én a Mariskának, bíró uram!

Modern irodalom.

Író. De biztosítom, hogy ez a történet valósággal meg-
történt.

Szerkesztő. Én pedig biztosítom, hogy minél valósá-
gosabban megtörtént egy történet, annál kevésbé hasz-
nálhatjuk.

Kivágta magát.

Hölgy. Ön mégis leengedett va-
lamit, pedig az a hire van, hogy
önnél szabott árak vannak.

Kereskedő. Nagyságos asszo-
nyom, a legügyesebb szabó is elszabja néha a ruhát.

Méltányos díj.

A régi jó világban történt, midőn a foghúzást leg-
inkább a borbélyok végezték és mikor ennek a díja csak
kemény két garas volt.

Egy parasztnak a fogát húzta volna ki egy borbély,
de szerencsétlenül járt vele, mert a koronáját letörte, a
tövét pedig nem tudta kivenni.

A paraszt, a kit szörnyen megkínzott a borbély az
ügyetlen műtéttel, ugyancsak szidta, hogy miért nem
vigyázott jobban.

— Hisz' ez magának haszon, — vigasztalta a borbély, —
mert csak felényi díjat kell fizetni. Egy garast meg-
takarít.

Felköszöntő.

A papnövelde prefektusának nevenapján kijárt a dup-
lika, vagyis kétszeres bor, ebéd alkalmával. Az ünnepi
szónokká kiszemelt kispap könnyen zavarba jött beszéd
közben s előre készült beszédében szónoki szépséggel
élvén, görög hasonlatot akart használni, hogy az ünne-
pelt Stentor hatalmas hangjával, Nestor hosszú életével
tünt ki; csakhogy a zavarban így fejezte be beszédjét:

— «Mi tehát *nestori* hangon kívánjunk a főurnak
stentori éveket!»

Nő (hegedűművész férjéhez, a ki hangversenyre indul). Aztán nehogy hajfürtöt ajándékozzál valakinek, Elemér! Tudod, hogy minden hajad szála meg van számlálva!

A rosszul alkalmazott nóta.

Ugy 35—40 évvel ezelőtt körutra indult D. püspök egyházmegyéjének látogatására. A véletlen egy nagyobb sváb falut ejtett útjába.

A községben minden lehetőt megtettek, hogy a főpásztort állásához méltón fogadják.

A templom előtt levő nagy teret zöld galyakkal díszítették fel és a posztójánklis bandériumot kirendelték.

De hogy a fogadtatás tökéletes legyen, a nagytemplom mögött emelkedő nagy dombon mozsarakat állítottak fel. Hadd durrantsanak a főpásztor tiszteletére. Az öreg Kikelhán Szepi sütögeti majd. Ért hozzá. Valamikor tűzmester volt Itáliában.

Minden rendén volt, csak még abban nem tudtak megállapodni, hogy a község trombitás bandája milyen nótával fogadja a főurat.

Mert bizony abban az időben néhány német nótán és a Radeczky-marson kívül nem tudtak egyebet. A püspök pedig jó magyar ember létére gyűlölte a német nótát s még a templomban se hallgatta szívesen. De hát milyen lesz majd a fogadtatás banda nélkül?

Szerencsére Obertupfer Mihlinek, a ki valamikor bandakáplár volt, eszébe jutott egy kopogós magyar nóta;

az olyan, a mire a legfáradtabb baka is kurjongva szokott masirozni. Mindjárt el is fujta. Tetszett valamennyiöknek, főképp a kisbirónak, a ki mogyorófa pálczával veregette a taktusát a csizmaszárán. De még az öreg pap is helyeslőleg bólintott, habár sükettségénél fogva egy hangot se hallott az egészből.

Megjött a nagy nap. Durrogtak a mozsarak. Bekanyarodott a püspöki hintó. A banda egy hosszú tust fujt. A községbeliek «Vivátot» kiáltottak.

Előállt az öreg pap. Rá kezdte a latin dikiéziót, egy szuszra elmondta az egészet, sükettségénél fogva borzasztóan kiabálva.

A püspök néhány köszönő szót mondott.

Előálltak a fehérruhás, virágot hintő vukedlis leányok.

Dupla «Vivát» kiáltás.

No most ismét a bandára került a sor. Ugyancsak lesték, hogy milyen jó kedve lesz a főúrnak a magyar nóta hallatára. Obertupfer Ádám jelt adott a trombitával.

Rá kezdték a jól betanult talpalá való magyar nótát. A svábok ugyancsak mozogtak s nemcsak a kisbiró, hanem még az öreg biró is taktust vert a csizmaszárán.

Ropogósan is fujták. Csak az volt a kár, hogy a nóta szövege nem volt püspökfogadtatásra szánva. Erről a a szegény svábok magok se tehettek. Mert bizony annak a kopogós nótának a szövege arról szólt hogy:

Nincsen ördög, se pokol,

Mert a pap is udvarol — sat.

A püspök nagyot nézett és mosolyogni kezdett. A svábok jó jelnek vélték ezt és most háromszoros «Vivátot» kiáltottak.

De már ezt a főúr se vette tréfának. Egy ugrásra a hintóban termett, aztán azt dörögte a száját tató gyülekezetnek:

— Kocsis hajts! Ti pedig muzsikáljatok tovább! De ne nekem, hanem az ördögnek!

Csik Sándor.

Szép leány . . .

Szép leány ült vélem szemben,
És a zene szólott,
Multam hó lehet éreztem,
És egy régi csókot.

A lány mint a lepke száll szét
Virágra: szívünkre,
S ellopja az édességét
Gyorsan tova tűnve.

Haan Béla.

A hogy a mamák szoktak itélni.

Zsuzsi néni. Hallottáttok már, Nagylakiék szobaurát kinevezték rendes tanárnak!

Kati néni. Az lehetetlen! Rendes tanár csak nős ember szokott lenni.

Letromfolta.

— Régen volt olyan disznószerencsém, mint tegnap! Egy óra alatt harminczkilenc nyulat, négy őzet, három vaddisznót és öt szarvast lőttem. Ezt csinálja utánam valaki, ha tudja!

— Ennyit lőni persze nem, de hazudni én is tudnék!

A kis logikus.

Mama. Laczika, mit csináltál már megint? Hiszen reggel még nem volt ez a lyuk a zsebedben!

Laczika. De mama, hát hol lett volna különben?

Az esperes.

Bárány Sándor plebánosnak Juhász János volt a sekrestyése, s elhalván a kántor, az ujonnan választott történetesen Farkas Berczi lett. Az esperes különben is jóbarátja lévén Báránynak, egyszer egyházat vizsgálni úgy ment, hogy szokása ellenére nem jelezte azt előre, s reggelre érkezvén, egyenesen a templomba ment, hol már tartott az istenizsztelet. Csöndesen egy padban foglalt helyet. Mise után meglepetve hallja Bárány, hogy itt az esperes. Siet is hozzá a sekrestyéből a templomba, s kérdi, miért nem tudatta jövetelét, hogy illően várt volna reá.

— Hja, barátom, — mond ez, — titokban kellett látnom, hogy van-e egyetértés az egyházban. Most már nyugodtan vagyok, hogy az oltárnál levő Bárányt nem fenyegeti veszély, mert a Juhász folyton résen áll. A Farkas dühös is érte és ott a magasban erősen vonyit kappan hangján, hogy a Juhász közte és a Bárány közt van.

Budapest, B. B. Sokat markol, keveset fog. Kevesebb szóval is ki lehetne fejezni, csak volna mit. — *Agamemnon.* Jó ötlet; de mintha már olvastuk volna valahol. — *Budapest, V-ó.* Már is bekebeleztük őket. — *Vác, Cs.* A javából való valamennyi. — *Budapest, T. L.* Kevés híján képpel vagy anélkül. — *Budapest, K. S. F.* Kettejét a közlendők közé tettük. — *Losoncz, H.* Köszönettel vettük s nem sokáig hevertettük. — *Budapest, R. Gy.* Egyikre sort kerítünk. — *Budapest, P. L.* Ötletes versek, de nem humorosak. A humoros elbeszélést szívesen vesszük s ha megfelel, közölni fogjuk. — *Miskolcz, D.* Félretettük őket. — *N.-Szt.-Miklós, F. K.* Az adomákat besoroztuk, a rigmusokból is közölhető egyik-másik. — *Budapest, H.* Egy kis simitással közölhető. — *Suhogó.* Megengedjük, hogy az eset az ön emberével valósággal megesett, de nem kért rá szabadalmat, hát mással is megesett. Különben sem időnk, sem kedvünk dolgozótársainkkal polemizálni. Jól meggondoljuk, mielőtt véleményünket kimondjuk, azért a revízió nálunk ismeretlen. Következétesen hosszú kiséző levelei pedig sok időt rabolnak el, a melyet minélketten hasznosabbra fordíthatnánk. Adomáiról, a melyek lapzárlat után érkeztek, a jövő számban. — *Miskolcz, Sz.* Nem közölhető.

Elsőrangu hazai gyártmány.

Pontos cím:

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
BUDAPEST.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó
kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosi-
tással díjmentesen szolgálunk.

Szecsavágók.

Morzsolók.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BAROTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ara diszkötésben 2 trt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

NÁDOR szálloda.

Budapest,
Vámház-körút 2.

Tulajdonosok:
Holstein testvérek.

Elsőrangú szálloda, szemben a központi vásárcsarnok főbejáratával gyönyörű kilátással a Dunára.

Száz szoba és szalónok 1 frttól feljebb, beleértve a kiszolgálást is. Hosszabb ideig való tartózkodásnál jelentékeny engedmény. Hónapos szobák mérsékelt áron.

Villamos vasuti összeköttetés minden irányban.

Pesti könyvnyomda részvénytársaság.

MEGHIVÁS

a XXXII. rendes közgyűlésre,

mely 1900. évi február 22-én este 5 órakor fog az intézet iroda-helyiségében (Hold-utca 7. szám.) megtartatni.

A tanácskozmány tárgyai:

1. Az 1899. évi mérleg és zárszámadási jelentés előterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Netáni indítványok. — (A részvényesek részéről teendő indítványok az alapszabályok értelmében nyolcz nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatóságnál írásban adandók be.)

A közgyűlésen való szavazatjog gyakorolhatására alapszabályszerűleg megkívánt részvények február hó 18-ig az intézet irodájában teendők le.

Az igazgatóság.

MEGHIVÓ.

A „Salgótarjáni kőszénbánya-részvénytársulat“

folyó évi február hó 27-dik napján délelőtti 10 órakor fogja budapesti központi irodájában (V., Erzsébet-tér 16.)

XXXII. rendes évi közgyűlését

megtartani, melyre az igazgatóság a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentéseinek előterjesztése az 1899-iki üzleti évről.
2. Az 1899-iki év mérlegének előterjesztése; határozat az előterjesztett mérleg, valamint az évi tiszta nyereség hováfordítása fölött.
3. Indítvány az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak az 1899-ik évre vonatkozólag adandó felmentvény tárgyában.
4. Igazgatósági tagok választása.
5. Felügyelő-bizottsági tagok választása.

Budapest, 1900. február hó 7-én.

Az igazgatóság.

Megjegyzés. Az ezen közgyűlésen részt venni akaró t. cz. részvényeseket felkérjük, hogy számszerűleg rendezett részvényeiket a szelvényekkel együtt az alapszabályok 19-ik §-a értelmében legkésőbbben **folyó évi február 18-ig** bezárólag vagy a társulat fent megjelölt **központi irodájában**, vagy pedig a **k. k. priv. allg. österr. Bodencredit-Anstalt-nál Bécsben** (I. Teinfaltstrasse 6.) tegyék le. Minden 25 részvény egy szavazatra jogosít, de 10 szavazatnál többet saját nevében senki sem gyakorolhat.

Az 1899-ik évi mérleg valamint az igazgatóság évi jelentése folyó évi február hó 18-ától kezdve az alapszabályok 52-ik §-ában foglalt rendelkezésnek megfelelően a társulat központi irodájában a t. cz. részvényesek rendelkezésre áll.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi
irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám
vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb
árak mellett eszközöztetnek.*

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Nagy olajfestmény-képeladás.

Igen tisztelt vevőimnek és a n. é. közönségnek szives tudomására hozom, hogy alkalmilag nagyobb mennyiségű

valódi olajfestmény képeket vásároltam,

melyeket bámulatos olcsó áron eladok. Ezen képek között tájképek, állatfestmények, műépítészeti, genre és Madonna-képek minden nagyságban találatnak. Nagy választék egyszerű és finomabb kivitelű háló-, ebédlő-, szalon- és uri szobaberendezésekben minden stílusban és meglepő olcsó áron.

Árjegyzék bérmentve és ingyen.

Két évi jótállás.

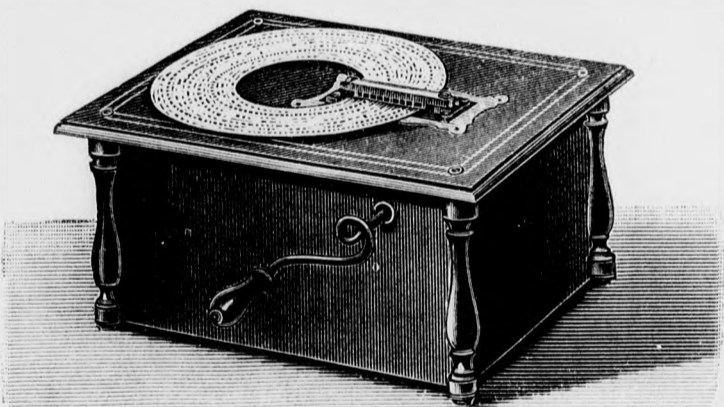
Gömöri Sándor

Budapest, IV. kerület, Váci-utca 11. szám.

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszereken el lehet játszani a legszébb és legújabb magyar vagy bárminő más tetszés szerinti nótát, korlátlan számban, minden zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alakú 24 kor.

A kóták darabja (ércből) 60 fillér.

STERNBERG ÁRMİN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísztárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalnok, cziporák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körút sark.)
Zenepalota.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legújabb érvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Heurik, Karlsbad és Budapest.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRÁZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS
SZEGEDEN 1847.

ALAPÍT.

CS. ÉS KIR.
KIZÁRÓLAGOSAN
SZAB
CHRONOMETER-
ÉS MŰÖRÁS
FŐLTALÁLÓJA
A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK
STB. STB.

JAVÍTÁSOK
5-ÉVI
JÓTÁLLÁS
MELLETT

ÓRÁK ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL

RÉSZLETFIZETÉSRE

KÉPES ÁRJEGYZÉK BÉRMENTVE.

Régi származású viszketőség és mindenféle sömörbajoknál (bőrkiütések, kéz- és lábizzadás, ótvár) legjobban ajánljuk az «IchtioI-Salicyl»-t, mely a test bármely részén használható feltűnő eredménnyel. Szagtalan! Ártalmatlan! Nagy tégely utasítással 3 korona.

Csuzos kőszvényes (rheuma) szenvedőknek nélkülözhetetlen szer a kitértetett «Nervin», mely néhány bedörzsölés után megszünteti a legkínosabb hasogatást, szaggatást, esonhántalmat, derékfájást, szurást, csuzos fog- és fejfájást. Mindennemű daganatot a test bármely részéről eltünteti. Nagy üveggel 80 krajczár. Utasítás mellékelve!

Köhögés mindenféle hurutos bántalmak, nehéz légzés, asthma, influenza, tüdőbajok, rekedtség ellen legolesőbb és legjobb háziszser az «Erényi-féle javított fiaker-por». Kellemes ízű! Nagy, remek szép dobozokban kapható 50 krajczárért.

Mindezen szerek postán megrendelhetők a készítőnél

ERÉNYI BÉLA 8430

gyógyszerész, Szabadszállás (Pestmegye). Budapestben csak a főraktárban kapható: Török József, Király-utca 12.

!! Rendelések mindenkor aznap továbbítanak!!